

отъ голѣмо-то имъ число. Слѣдъ дълго пушканіе повѣче-то отъ Казацы-те ся убихъ или ся наранихъ; а останали-те, като направихъ съ лежове-те на коніе-то си околчастъ мѣзгалъ изгърмѣвахъ задъ него срещу непріятеля послѣдны те си ядра. Чеченцы-те, кон-то иматъ сѣкога съ тѣхъ си въ нападенія-та си бѣжанцы Руссы, които упутребляватъ като переводчики, викахъ къмъ Казацы те: „Предайте ни Чиноначалника, защото иначе ще избіеме синца ви.“ Нашкамба, като гледаше прележащее-то изтребленіе на войны-те си, обѣща си да ся предаде, за да избави живота имъ; тѣй подаде сабж-тѣ си на Казацы-те, и потръгна самъ си къмъ Чеченцы-те, кои-то завчасъ престанахъ пушканіе-то, защото иѣмахъ другъ мысль освень да поробжтъ за да зематъ сребро. А едвамъ бѣше ся предалъ на врагове-те и видѣ издалечъ помощь да иде; но не бѣ време вече разбойницы-те отеглихъ ся тичешкомъ.

Неговій поденникъ (гюндюлукчія) бѣше останалъ отъ задъ за да пази муле-то, което носе иѣща-та отъ чиновника. Скрытъ вътрѣ въ единъ трапъ като чакаше краж на божъ, научи ся отъ Казацы-те злочестіе-то на господаря